

1881-11-19

þÿ § Á ì ½ ¿ Â ° ± ¹ š í À Á ¿ Â

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11268>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Ξαμηνίας καθίσταται ἄκρως, κατὰ τὸ 12 ἄρθρον τοῦ ἐμπορικοῦ Ὁθωμανικοῦ κώδικος, ἢ μετὰ εἰς ἕτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς, ἀποφαίρονται περὶ τοῦ νομίμου τῆς ἐκτελέσεως, εἰς τὸ πείσμα τοῦ νόμου. ἂ γυροῦσιν ἂν τὴν περὶ κατασχέσεως ἀγωγὴν ὅσον νὰ παρακαλοῦν τῆσιν, ἐκτός ἐβδομάδος ἢ περιεχόμενους κατασχέσεως ἢ κυρίας. ἂ παιτήσεως ἀγωγῆ, ἢ ἐν τῇ παχυλῇ των ἀγροία οὐδεμίαν ἐκτασίαν φέρουσι κατὰ ὑστεροχρόνως περὶ κέρους κατασχέσεως ἀγωγῶν. Ὁ "Χρόνος" δὲ θέλει σιωποῦν ὅτι μανθάνων προσέτι ὅτι χρήματα κατατεθέντα ἄλλοτε ἐν τῇ ἐμποροδικίᾳ Λάρνακος, δὲν ἐπετρέψαν ἔκτοτε πρὸς ὅν ἀνήκονσι, λόγῳ ὅτι τὰ ἀπεκόμισε μεθ' ἐαυτοῦ[;] ὁ πρῶτος Ὀθωμανὸς πρόεδρος, οἱ δὲ ἄγγλοι γελῶσιν ἀπλῶς ἐπὶ τῷ πράγματι. μένει δὲ ἡ ἀπόδειξις τῆς παρακαταθήκης μετὰ τὴν σφραγιδα τοῦ ἐμποροδικείου εἰς χεῖρας τῶν ἐμπόρων ὡς τεκμήριον τῆς συλήσεως ἀδυνατοῦντος νὰ λάβῃ ὑπίσω τὰ χρήματα. Ἐπίσης δὲν ἐννέμεθα νὰ παραλείψωμεν ἐν αἰγῇ τὴν μαρτυρίαν ἐκείνην τοῦ Εὐγενόου Ἑλληνοῦ, ἐξενεγκόντος τὴν ἀρετὴν ὅτι οὔτε οἱ ἄγγελοι ἠθέλοντο εἶσθαι ἀσπατοὶ παρ' ἡμῖν ἂν ἐπεχείρουν νὰ μας διοικήσωσιν, ἴσως αἰτίᾳ οἱ ἄγγελοι ἐκ τῶν ἄγγλων εἶναι διατέλλονται ἢ ἐξ ἐνός τοῦ χείρου ἀλλὰ ἀφίνοντες τοὺς χαριεντισμοὺς, ἐρωτῶμεν τοὺς περὶ τὸν "Χρόνον" ἢ περὶ τὸν Ἀρμοστὴν ἂν ἐπίσταται καλῶς ὅτι ὁ οὗτω περὶ τῶν Κυπρίων ἀποφανεῖς εἶναι πράγματα. Ἑλλήνων ἢ Ἀρμένιος ἢ Ὀθωμανὸς λαλῶν τὴν Ἑλληνικὴν. Τὴν ἐρώτησιν ταύτην δικαιοῦμεθα νὰ ἀποκρίνωμεν καθ' ὅσον γνωρίζομεν θετικῶς ὅτι ἄλλοτε ἐγένοντο τὰ ὄρατα οἱ περὶ τὸν Οὐέλσελέη παρομοίως πέρσις εἶχον ὑπολίβει τὸν Ἑλληνα Ἰατρὸν Ἐπιωτιάδην ἐν Ὀθωμανικῇ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατοχῆς, φοροῦντα κἀλυσμα ἢ Εὐρωπαϊκὴν περιβολὴν ἐπὶ τὸ τουρκικώτερον, ὡσεὶ τὴν τε ἐθνικότητα ἢ τὴν θρησκείαν Μωαμεθανὸν ἢ προέβησαν πρὸς αὐτὸν εἰς παντοίας κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκμυστηρεύσεις ἢ ὄλως μισελληνίους γνωματεύσεις ὁποῖας ὀνύανται νὰ διανοηθῶσιν ἂν ἄλλοι τοῦ φροῦντος τοῦ Οὐέλσελέη, τοῦ Βίβιγκ ἢ Γαρακίνο. Ὁ Ἑλληνας ἐπαίξε καλῶς τὰ μέγαρα του τοσοῦτον, ὥστε ἡ σπέτρα

εἶν ἐνόησε τὴν ἀπάτην ἄχρι σήμερον. Πολὺ φοβούμεθα ὅτι ἐν τὴν φορὰν ταύτην ἐγένοντο τὰ θύματα παρομοίως ἐπιπολαιότητος, εἰ ὅτι ἀδυνατοῦμεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι Ἑλληνας, ὡς ἔχων τὰς φρένας ἢ ἐλάχιστον σπινθηρα φλοπατρίας, ἠδυνήθη νὰ προβῇ εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἢ προδοσίας ὥστε νὰ καταγγεῖλῃ τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ ἐπὶ ἀγνωμοσύνη πρὸς τοὺς ἄγγλους διοικητάς των, ἂν δὲ ἦθελεν οὕτω ἱπράξαι ὑπὲρ ἐκείνων. Δὲν θέλομεν νὰ μηκύνωμεν πέρας τοῦ ἐόντος τὴν παροῦσαν τοὺς περὶ τὸν "Χρόνον" παραπέμπομεν εἰς τὸ Παγκύπριον Ὑπόμνημα ἐνθα φωτογραφεῖται πιστάτα, ἔσω ἢ εἰς γενικῶν γραμμῶν, ἢ τῶν πραγμάτων θέσεις, πληροφοροῦντες αὐτοὺς ἅμα ὅτι ἀνὰ τὰς πόλεις τῆς Κύπρου συνετάθησαν μόνιμοι ἐπιτροπεῖαι, σκοποῦσαι, εἰς τῶν οἰκείων ἀντιπροσώπων, νὰ ὑποβάλωσι τῷ Ἀρμοστῇ παρατάσεις σπουδαίας περὶ λήξεως τῆς βδέλυκας κωμωδίας, ἢ τις ἀναξίως παίζεται τέταρτον τοῦτο ἔτος, ἀναλόμασιν ἠθελοῖς ἢ ἰλικίᾳ τῶν ἐπιτηνῶν Κυπρίων. Ἐὰν ὁ ἀντιταχθῇ αὐτοῖς ἢ συνήθησιν τῶν τυραννούντων ῥήτρα "ὅς ἐννέμεθα", αἱ παρατάσεις αὗται θέλουσιν ὑποβληθῆν ἐν σεβάτῳ τοῖς ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ εἰδικῶν ἀντιπροσώπων μεταβησομένων ἐκεῖ ἐπὶ τούτῳ, ὅτε πλέον ὁ "Χρόνος" ἢ οἱ αὐτῷ ὁμόφρονες θέλουσι συναίσθανεσθαι ὅτι ἐόντα ὑφίστανται σπουδαίαι ἀφορμαὶ ἢ ὁμόθυμος γνώμη, διὰ νὰ προκαλέσωσι τὸ παγκύπριον τοῦτο διάβημα, ὅπερ θεωρεῖται ὡς ἡ ἐσχάτη ἀπόπειρα πρὸς ἐπίτευξιν θεραπείας, ἢν ὁ τόπος ἐνόμιζεν ἐφικτὴν ἐν Κύπρῳ, ἀλλ' ἦτις, ἔνεκεν προκαταλήψεων, προλήψεων ἢ σρεβλῶν πολιτικῶν ἀρχῶν τῶν ἐνθάδε ἀρχόντων δὲν δύναται ἐπιτελεῖσθαι νὰ ἐπιτενηθῇ ἢ ὅσον νὰ ἐκζητηθῇ πόρρω, διότι ὁ καιρὸς ἐπέγει, τὰ δὲ πράγματα προκυλοῦντα ἀκαύτως τὸν οἶκτον ἢ τὸν σαρκασμὸν, ἐπιφέροντα τὴν ἀπόγνωσιν ἢ ὀδύνην περὶ τοῦ μέλλοντος ὑπαγορευόμενα σκέψεις, ὅσονται ἀνυπερθέτου ἀντιλήψεως ἢ ριζικῆς ἀνακαινίσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μάλιστα, ὁ "Χρόνος" ἠθέλεν ἀνταποκριθῆν πρὸς τὸ ἔπος τῆς ἐαυτοῦ ἀποστολῆς, ἐξυπηρετῶν τὰς σεμνὰς τῆς πολιτικῆς ἠθικότητος ἀρχάς, εἰ ἀνελάμβανεν ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτοῦ τὴν

ὑπόθεσιν τῶν Κυπρίων αἰῶν τὴν σθεναρὰν αὐτοῦ φωνὴν ὑπὲρ δικαίων προτηλακίζομένων ἢ πάσης φύσεως συμφερόντων διακυβευομένων. Τοιαύτην τρεπόμενος πορείαν, ἠθέλεν ἅμα προβιάσει ἢ τὸ γόητρον ἢ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἰδίας αὐτοῦ πατρίδος, ἢ περὶ οὐ σμικρὸν ἔπαθον ἢ ἐνταῦθα ἢ ἀλλαχού τῆς Ἑφῶς, ἔνεκεν τῆς ἰταμότητος, τῆς ἐπιπολαιότητος ἢ ἀβελτέρου τινὸς πεισμονῆς, ἢν ἐπισκεκνούσιν ἄχρι σήμερον ἐν τῇ τῶν δημοσίων διαχειρίσει οἱ ἐνταῦθα Πράκτορες τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, Προϋπουργοῦντος τοῦ Περιπέτου Γλάδστον ἢ ἐγκαινιζομένης πανταχοῦ ἄλλοῦ τῆς Ἀνιτολῆς, καλονικῆς ἢ ἀνεκτῆς τάξεως πριγκιμάτων.

H.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Εὐχαρίστως ἐμάθομεν τὴν ἐπιανετὴν τοῦ ἐνταῦθα Ταξῆ ῥεῖαν ὁ δεινὸν τοῦ κρατεῖν πρακτικὰ ἢ ὁρμίζειν τοὺς ἄμάρτυρας ἐπὶ πολιτικῶν εἰκῶν. Δέον ὅμως, ἠκούσαμεν, πρὸ τῆς ὀρκίσεως ὁ μάρτυς νὰ ἐρωτᾶται περὶ τῆς συγγενείας ἡμῶν, φιλίας ἢ ἐχθρας πρὸς ἐκάτερον τῶν διαδίκων, ἢ ἀν' ἐνδιαφέρεται ἀπὸ τὴν ἐκβασιν τῆς διαδικασίας.

Καὶ τὰ ἐκ Συρίας προερχόμενα Ἀνερικὰ δύνανται, ὡς ἐμάθομεν, νὰ προσεγγίξωσιν εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν, ἂν οἱ τῆς πόλεως ἔμποροι, ἐξαιτήσωσιν τοῦτο εἰς ἀναφορὰς των πρὸς τὴν αἰεσίαν.

Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν παρ' ἡμῖν νομίζουσιν ὅτι τὰ ἰπροσεγγίζοντα Ἀνερικὰ δὲν δέχονται πραγματείας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ Λεμησῶν κατ' ἐνδεῖαν παρὰ διὰ Λάρνακος, τὸ ἐνταῦθα πρακτορεῖον παρεκάλεσεν ἡμᾶς νὰ εἰδοποιήσωμεν ὅτι τοῦτο δὲν ἔχει ὀρθῶς ἢ ὅτι αἱ φορτωταὶ τῶν διὰ Λεμησῶν πραγματειῶν ἐπιγράφονται διὰ Λεμησῶν ἢ αἱ πραγματεῖαι ἀποβιάζονται ἐνταῦθα.

Τῇ παρελθούσῃ ἐβδομάδι Μελιταῖός τις ἐν τινι ἐνοριακῷ καφενεύῳ ἐμαχαίρωσεν Ἑλληνα, ὡς ἐκ τούτου δὲ συνέβη ῥῆξις μεταξὺ Ἑλλήνων ἢ Μελιταίων λαβόντων τῶν τελευταίων οὐκ ὀλίγους ραβδισμούς. ὁ μαχαιρώσας τὸν Ἑλληνα ἐφυλακίσθη.

Μακρὰ διατριβὴ ἀπετάλη ἡμῖν ἐκ Λιμνατίου περιγράφουσα κατα

χρήσεις ἢ κατὰπίσεις τοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Καντοῦ Ὀθωμ. δασοφύλακος Μεχμέτ Ἐφένδη ὡς τὸ Ἀχμέτ. Ἐπίσης πολλὰ γράφουσι ἢ περὶ τῆς παρὰ ὕβρον μεγάλης ἀνσηρότητος τοῦ Ἑλληνοῦ δασοφύλακος κ. Χ. Φιλιππίδου ἢ ἐξ ἄλλων δὲ χωρίων πλείετα παράπονα ἀπευθύνονται ἡμῖν κατὰ τῆς ἀκαίρου ἢ καταθλιπτικῆς ἀνσηρότητος τῶν τε Ὀθωμ. ἢ Χριστιαν. δασοφυλάκων. Ἡ διοίκησις ὀφείλει νὰ ἐπισήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ὑπαλλήλων τούτων ὅπως μὴ ἐξέρχονται τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου διακεχωραγμένων αὐτοῖς καθήκοντων ἢ δικαιωμάτων πρὸς βλάβην τῶν ἐπιτηνῶν χωρικῶν.

Ἐκ Λιμνατίου ἐπίσης γράφουσιν ἡμῖν ὅτι ἡ Α. Π. ὁ δημοφιλῆς Μητροπολίτης ἡμῶν Ἀγ. Κιτίου ἢ κατὰ τὴν ἐκ τοῦ ῥηθέντος χωρίου διάβυσιν τοῦ πολλὰς προσπιδείας κατέβαλε πρὸς σύστασιν ἢ αὐτόθι Ἀλληλ. Σχολῆς, ἐφ' ἣ ἔν μὴ μόνον ἡμέρα συνηθροίσθησαν 25 λίρ. ἰάγγλ. ἠδὲν δὲ προτίθενται νὰ προσκαλέσωσι ἐκδύσκαλον. Οἱ συνέρομύοντες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτου εἰσὶν οἱ ἐξῆς: Χρυσόφης Δεκατρεῖς λίρ. ἰάγγλ. 3. Παπᾶ Νικόλαος 1. Κυριακὸς Σαζοῦ 1. Σολομὸν παπᾶ 1. Ἰω. παπᾶ Πέτρον 1. Μ. Ὑψαφίδης 1. ἢ εἰς μικρὰ ποσὰ λίρ. ἰάγγλ. 17. Συγχαίρομεν ἐκ καρδίας τοῖς κκ. τούτοις ἐπὶ τῇ φιλομουσίᾳ των.

Ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 κατὰ τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐκδοθέντος "Cyprus Herald" ἀνεγνωμεν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὰ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἱγῆς νήσου πληθυσμῶν γροφόμενα. Ἡ κυρ' ἡμῖν ἐκ διδομένη νεογενῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ὑπερακοντίζει πάντῃ τὰ ὅρια τῆς "εὐπρεπείας ἢ εὐκοσμίας", ἀπαξιοῦσα δὲ νὰ ὀνομάζῃ Ἑλληνας ταῦς τὴν Κύπρον οἰκοῦντας, πειθίζουσα τοὺς τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Μ. Ἀρμοσταῦ λόγους, ἀποκλιθεῖ ἡμᾶς "Ἑλληνιστὶ λαλοῦντας" καὶ ἀποδίδωσιν εἰς τὴν ἐν Κύπρῳ ὑπάρχουσαν "φιλόνηκον φατρίαν" τὴν γένεσιν τῶν κατὰ τῆς ἐνταῦθα Διοικήσεως καμυπόων, διαχυριζομένη ὅτι τὰ πάντα παρ' ἡμῖν εἰσι ῥόδινα καὶ ὅτι διοικούμεθα σὺν ταγματικῶς. (!) ἐνῷ δὲν εἴμεθα διόλου πρὸς τοδοϊκανοί, παρακινεῖ δὲ ἐπὶ τέλος τὸν Μ. Ἀρμοστὴν νὰ μὴ δεχθῇ τὰς του λαοῦ ἐπιτροπεῖας ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθῇ διοικῶν τὴν νήσον κατὰ τὰ φῶτᾶ του. Τὸ ἄρθρον (τοῦτο μεταφράσαντες θέλο

"Our Home in Cyprus." By Mrs. STEVENSON.

"Η ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΜΑΣ" ΥΠΟ ΤΗΣ Κ. ΣΤΙΒΕΝΣΟΝ,

-o-

[συνέχεια εκ του ήγουμένου φύλλου].

"Όσον αφορά τον τρόπον των χειρών των Ζαπτιέδων εις το ήκουσμα της Ρωσσίας, πιθανόν να προέρχεται από φόβον. Διότι να προσβάλη κανείς τάγμα Κιζάκων δεν είναι τόσον εύκολον, όσον να προσβάλη πινάκιον πίλαφίου. Αι ακόλουθοι λέξεις της Κυρίας Στίβενσον είναι αξιο παρατηρήσιμες. "Είναι αναμφισβήτως αληθής ή μάλλον παρικόξος σύμπτωσις, ότι ή αι πολιτικά ή αι στρατιωτικά άρχαι έχουν μεγάλην αντίπαθειαν προς τον Έλληνικόν πληθυσμόν. Καί αυτός ή σύζυγός μου, όστις ούδέποτε αφήνει προκαταλείψεις ή ιδιαίτερα αισθήματα να επηρεάσωσι την ιδεάν του, λέγει ότι οι Έλληνες δεν είναι αξιο εμπιστοσύνης. Μισούν ήμας τε ή τους Τούρκους εξ ίσου, είναι δυσημερήσιοι ή επίβουλοι, αγαπώσι μυστικάς εταιρίας ή γενικώς μεταχειρίζονται πανουργίαν ή απάτην, όπως επιτύχωσι τον σκοπόν των." Σελ. 88.

Μεγάλοι εύχαριστίαι όφείλονται εις την εύγενή ταύτην Κυρίαν διά την ώραίαν περιγραφήν των Έλλήνων Κυπρίων. Πώς να μη αισθανθώ κανείς εύγνωμοσύνην ή αγάπην προς Κυρίαν, ή όποία μάς συσταίνει τόσον καλά!

Η περιγραφή του δικατηρίου, την όποιαν κάμνει ή Κυρία Στίβενσον, είναι πραγματικώς διασκεδαστική ή ή άκύλουθος περίοδος είναι πράγματι ή εύφρετέρα όλοκλήρου του βιβλίου.

"Είδον μεγάλην άσπρισμένην αίθουσαν, με άνάκλωτρον εις τό τέλος, επί του όποιου ή σύζυγός μου εκάθητο με τρίπιζαν ενώπιόν του, κεκαλυμμένη με χαρτί ή νομικά βιβλία. Εφαινετο πολύ σκυθρωπός, άλλ' εάν ήμην φυλακισμένος τις, θα ζεδαύμην μεγάλην παρηγορίαν εις την θέαν της έννοουμένης πίπας του, την όποιαν παρετήρησα ή,τι εκάπνιζε. Πλησίον του εκάθητο τά μέλη του Συμβουλίου. Ο λατζή Σάββας από τό Πελαπαίσι, με τά κυανή δίωπρά του επί της κυρτής ρινός του, λίαν ουνιάζων με γηραιάν γλαύκα. Ο παχύς γέρων Άβδουλλάχ, όστις έχει ΤΟ μαγαζι εις την γωνίαν πλησίον του Κονάκ [δικατηρίου] ή όστις μοι προσφέρει έν κοχλιαρίον γλυκόν όποτε περάσω από εκεί. "Εν άλλο παχύν ή γηραιόν μέλος από τό Καζάφι, τόσον χονδρόν ότε έγεινεν ανάγκη να του κάμωσιν επίτηδες κάθισμα. Ο Καδής, με τό μακρόν κίτριμον φαρμά μου, με δέρμι λίκου εκ Ρωσσίας εις τά άκρα, διά τό όποιον ύπερηφανεύετο, κάμνει σιγαρέτα ή εύγυνός προσφέρει αυτά εις όλους. Ο Καϊμακίμης πλησίον του, νόστιμος Τούρκος, άλλ' όστις την τιγμήν εκείνην κατεγίνετο εις τό όχι πάλυ κομφόν έργον

του συλλαμβάνειν ψύλλους εις τό έσωτερικόν μέρος του φορέματός του." Σελ. 120.

Μετά την γραφικήν ταύτην περιγραφήν, ή Κυρία Στίβενσον όμιλεί περί του συζύγου ή φθάνει αυτόν τον Σαικσπίρον εις τό ύψος της εκφράσεώς της.

"Παρετήρησα την αξιοσημείωτον αντίθεσιν μεταξύ του συζύγου μου, με τά έρσοιρά καλοκαυωμίνα άγγλικά φορέματα του, με τό στρατιωτικόν πρόσωπόν του ή του: καθαρούς γαλανούς όφθαλμούς του, ή των άυχηρών Τούρκων ή των άκαδάρτων Έλλήνων. Καίτοι εφαινετο τόσον νέος μεταξύ όλων αυτών, είχε τό διατακτικόν ήθος ενός συνειθισμένου να ύπακούηται ["Οφθαλμόν Άρειν, να διατάσση ή να άπειλή." Σαικσπίρος] ή έδει δε τάς αποφάσεις του εις καθαράν ή ταθεράν φωνήν, ήτις είχε ιδιικήν της βαρύτητα ή τον έκαμνε να τον σέβωται τόσον, όσον τον ήγάπων." Σελ. 121.

Οι κάτοικοι Κερυνίας εσφονών με την Κυρίαν Στίβενσον διά την τελευταίαν της φράσιν, ότι αγαπών τον σύζυγον της, άλλά είναι δυνατόν οι κάτοικοι Κερυνίας να γνωρίζωσι περισσότερον από την Κυρίαν Στίβενσον;

Τά κατ'ερώ λεγόμενα της Κυρίας Στίβενσον είναι ατόντι γενήματα ύψηλής φαντασίας, χρειάζετο δε φαντασία τοιαύτη ήπως γενήσχη τοιαύτα πράγματα.

"Τινές άνεπτυγμένοι (;) Χριστιανοί εκ των εύπόρων τάξεων προσεπάθησαν άνευ μεγάλης επιτυχίας, εκτός μεταξύ των ιδίων των κύκλων, να σχηματίσωσιν αίσθημα εν τη νήσω εις έννοιαν της παραχωρήσεως αυτής τη Ελλάδι. Βοηθύνται εις την άνόητον ταύτην παραχήν ύπί διαφόρων Έλλήνων διδασκάλων ή Αθηναίων παραξιών, οι όποιοι επαγγέλλονται ότι θεωρούσι τον Χριστιανόν Κύπριον ως Έλληνα αδελφόν.

"Τό κέντρον ή ή μηχανή του ουτω καλουμένου "αίσθήματος" είναι εταιρία τις όνομαζομένη "Η Κυπριακή Αδελφότης" με στρατηγίον εν Άλεξάνδρεια ή κλάδος εν Λάρνακι, Λεμεσώ ή Λευκωσία" Σελ. 126.127.

Επιστήνω την προσοχήν των άναγνωστών της "Αληθείας" επί των ανωτέρω, να αποδείξω αυτοίς την μεγαλοφυίαν της Κυρίας Στίβενσον. Ο Sir Samuel Baker, εις εκ των μάλλον διακεκριμένων περιηγητών ή των μεγίστων όπέλησιν εν τη Άγγλίη έχόντων, του όποιου τά περί Αφρικώς έργα λίαν εκτιμώνται περιηγήθη την Κύπρον συγχρόνως με την Κυρίαν Στίβενσον, ή συγχρόνως εξέδωκε βιβλίον περί "Κύπρου αξιο λόγου άπό πάσαν έποψιν, εν τη όποία ήμεις ούδέν αναφέρει περί των άνω πραγμάτων. Τουτό είναι άπόδειξις ότι μόνη ή Κυρία Στίβενσον έκαμν την ανακάλυψιν ταύτην. Οι δε άλλοι οι γράφαντες περί Κύπρου π. χ. ο Sir Samuel Baker ή Mr. Lang, ή Mr. Dixon, ή Franz Von Loher ή λοιποί δεν κατόρθωσαν να ανακαλύψωσιν ούτε ήχος καίντης τρομεράς ταύτης μυστικής εταιρίας, ήτις ήεν αίμοχαρείς σκοπούς ήτοι.....την

εύσταν άλλ' διδασκτικόν σχολίον εις τοίς χωρίοις.

"Ας μη γλώσσω οι φίλοι αναγνώσαι διά την τελευταίαν φράσιν. Επ'όμοιον να δικαιώσω την Κυρίαν Στίβενσον άλλά πώς ήδυνάμην να κάμω τουτό, άφού ή αυτά τά ήπια άκόμη γνωρίζουσιν ότι, όσα έγραψεν ή εύγενής Κυρία περί της μυστικής Έταιρίας μυρίζουσι Δόν Κιχωτισμόν, μεταβολήν των άνεμούλων εις γίγαντας ή..... άλλά πάντες οι αναγνώσαντες τον "Δόν Κιχώγη", τό άριστούργημα [όχι όμως όμοιον του άριστουργήματος της Κυρίας Στίβενσον] τουτό του Σιρβαντές άνοούσι τί σημαίνει Δόν Κιχωτική φαντασία, ή δέν θείουσιν άπορήσει διότι ή Κυρία Στίβενσον ή πέλαβε την "Κυπριακήν Αδελφότητα" ως ίδος επαναστατικού κομητάτου. Εύρίσκομαι δε εις άμηχανίαν πώς να εξηγήσω τό περί Αθηναίων δημαγωγών. Φαίνεται ή Κυρία αυτή έξέλαβε τον γηραιόν ή αξιο σέβαστον διδάσκων Λευκωσίας Χριστόδουλον, ως άλλον Ιρλανδόν Πάρνελ ή την "Κυπριακήν Αδελφότητα" ως άλλην "Land League". Εάν ήμεις τό πράγμα ειχεν ούτω, θα έπουκοτίζετο (she would have been boy cotted) Πράγμα τό όποιον νομίζομεν ούδέποτε τη συνέβη.

(έπεται συνέχεια)

"Κ' ήγέρθη βαρυσίδηρος Η σπάθη της όφγής σου Κ' ήθέρισε τ' άμέτρητα Καθάρματα της γής σου, Καθώς θερίζει δρίπανον Τους στάχεις των άγρών." ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ.

Ο ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΥΡΑΝΝΟΙ

Όπόταν άνθρωποι διηλοί Άλλά σκληροί έπίσης Τών λείοντα συλλάβωσι Καί δίσουν με αίλίσις, Την έννοιάν του θέλοντες Τό πρώτον να κερδήσουν Όλίγον τι την άλυσιν Δέν άμελούν να λύσουν. Έν πρώτοις με προφύλαξιν Προσέρχονται πλησίον Την χαιτήν του θωπέουσιν, Τό δέρμα του τό λείψ Πλήν μετά ταύτα άνιαιδείς Γενόμενοι έν κόπτου Την χαιτήν να θωπέουσιν, Πλήν αυθαδώς τον τύπτουν. Ό λέων στέκει προς στιγμήν, Τους φύλακας κυτάζει, "Να πιστέωσχη πώς κοκώς Τη φέρονται διατάζει. Άλλ' όταν πλέον παντελώς Τους διαταμούς του χάζη, Βρυχάται, ή με την ούραν Τά στέργα τουπατάσσει. Με τους όζεις του ούνησ Τας σάρκας των ξεσχίζει,

Κ' εις σφαίροντα τεμάχια Τριγύρω τας σκορπίζει Τροφήν καλήν παραχωρών Εις όρνια ή λύκας, Τας σάρκας ή τας κεφα ής Τας άφρονας εκείνας.

Τοιουτοτρόπως τύραννοι Με λαγωού καρδίαν, Έν πρώτοις καταφεύγουσιν Εις φαύλην κωλακίαν. Προς τον λαόν προσέρχονται Πλήρεις ψευδούς θωπίας, Κ' ισότητα ύπόσχονται Κ' άλλας έλευθερίας.

Πλήν μετ' όλίγον ρίπτουτες Τό πρώτον προσωπέιν, Αισθήματα δεικνύουσι Τυράννων φαυλοβίων. Καί θεωρούσι τον λαόν Πτωχών Είλωτων δίκην, Τον φόβον γύρω σπειρόντες Τον τρόπον ή την φρίκην.

Τους ελίπει τότε ο λαός Έπί μικρόν ήρεια. Κατόπιν ρίπτει άστραπής Με τό όργίλον βλέμμα. Καί όταν πλέον αισθανθώ Τό αίμα να κοχλάζη, Τους λαγοκάρδους ή σκληρούς Τυράντους του, τους σφάζει.

Έπί μικρόν ή Σύγχυσσις Έπικρατεί κ' ό Φόνος Πίπτουν τυράννων κεφαλαί Ρίει τό αίμα άφθόνως, Η τάξις πλήν επέρχεται Κ' ή ήσυχία πάλιν Καί λησμονούσιν άπαντες Την πριν άνεμοζάλην.

Καί εις τον τόπον της σφαγής Τον τόπον των αιμάτων, Χοροί γοργοί άκούονται Μετά φαίδρων ασμάτων. Καί πάντες ψάλλον εύθυμοι Έλευθερίας φσμα, Της μνήμης εξαλείφοντες Τό της Δουλείας φσμα.

Musarum minimus cultor.

ΕΙΔΟΥΠΟΙΗΣΙΣ.

Τά άτόμολια του Αυστροουγγρικού Λούδ προσεγγίζουσιν εις τον λιμένα του τον κατά πάσαν Τρίτην δεκαπενθημερίας προερχόμενα εκ Κ'πόλεως, Σμύρνης, Χίου, ή Ρόδου ή κατευθυνόμενα έντευθεν εις Λάρνακα, Βηρυτόν, Ιόπην, Πόρτ—Σάιτ ή Άλεξάνδρειαν. Δέχονται δε πραγματίας δι' όλα τά μέρη του κόσμου εις ναύλους συγκαταβατικούς. Διά πλείονας πληροφορίας άποτειέσθω ο βουλόμενος προς τον πράκτορα κ. Χρ. Καρύδη. Έν Λεμεσώ τη 3 Νοεμβρίου 1881.

P. P. 9104. Ca.

THE "ALITHIA" SUPPLEMENT.

LIMASSOL NOVEMBER 7 19 1881

and CYPRUS

We have read in "The Times" an article and a letter from Limassol, both of which are full of errors.

We shall try, as shortly as possible, to point out the principal errors; both of the article and the letter.

We shall not dwell upon the increase in the exportation of wine, and upon the high prices people obtain now for it, because the Government have nothing to do with it. It is the demand of Cypriot wine in France, which made prices run high, and not the Government of Cyprus. It is rather ridiculous to count this as one of the benefits, the Cypriots have reaped from the English occupation.

It is said that the High-Commissioner Sir R. Biddulph has been accused of being a mishellenist. The accusation is quite just. That he does not favor the Greeks, it has been proved, not because, as

he has given mistaken information to the Secretary of State for the Colonies. That his information was false, it has been proved by the general protest the whole Island made against him, on seeing his statements in the Blue Book. His Excellency cannot have forgotten the telegrams addressed from all parts of the Island, to the noble Earl of Kimberley by which the Cypriot people protested against "High-Commissioner's false information, thanking Colonial Secretary for his good intentions". Sir R. Biddulph, telegraphing to the colonial Secretary, the Right Honorable the Earl of Kimberley, that the Cypriots were much concerned at the news of the annexation of Cyprus to Greece, and that they said that this would be their ruin, said what in common parlance is called— If Sir R. Biddulph meant to say, that the triumvirate of Musti, Fuat Effendi and of another Turk, who telegraphed protesting against annexation, represented the whole population of Cyprus he meant an absurdity. The general satisfaction, of the Cypriot people, at the news of the annexation, has been proved by the telegrams addressed from all parts of the Island, to Mr. Gladstone and to the President of the "Reform Club".

Indeed, the thing in itself would

be an absurdity. How could 145,000 Greeks protest against their union with their mother country Greece?

It is said that Cyprus made wonderful progress since the occupation, and that it is in such a flourishing condition, that the peasants instead of borrowing from the merchants, lend their money to them. All Cypriots know that we are far from being in such a prosperous condition, and every foreigner, who has a certain amount of insight, and who does not express quite the contrary of what he thinks, will say the same. But nobody can know better the condition of the peasants, than we who are in daily contact with them. Not only they have no money to lend, but they cannot return what they owe, on account of the harvest having been bad, since the English occupation, and the heavy taxes which they pay, cannot help them in saving money.

The few houses which have been built in Cyprus, since the occupation cannot be considered as a proof of continual progress; in fact, there are in Nicosia, the Capital of Cyprus, only half a dozen houses built and the proprietors have very much repented their having built them; They did so at the first days of the occupation, hoping that good administration would attract people from other countries; but they have been very much disappointed, just like His Excellency the High Commissioner Sir R. Biddulph, when on the 3rd inst at the reception he held at the Konak, instead of seeing the Greek notables of Nicosia or some other Greek Gentlemen (numerous invitations were distributed) he saw only a shoe-maker, a diligence proprietor and an hotel Keeper.

It is stated, that the people are generally contented in Cyprus, and that the only ones who are not satisfied with the Government, are Greeks who are clamoring for annexation with Greece; and Greece, it is added, could ill afford to keep Cyprus. The first statement contradicts the second. If the Greeks of Cyprus are not satisfied with the Government, almost the whole population of Cyprus are not satisfied, because, out of 187,740 persons who form the population of the Island, 145,000 are Greeks. As to our clamoring for annexation that is sheer nonsense. We have

never caused any trouble to the Government, but we have expressed our wishes in the most legal and constitutional way. We have never had recourse to arms, and never such an idea occurred to us. On hearing that our Island was of no use to England; on hearing the complaints of English people against us, that we were merely a burden to England, without being of any use to her, we respectfully begged the Ministers of her Gracious Majesty to give us over to Greece.

The statement that Greece cannot afford to keep Cyprus is not correct. If the employes of the Government of Cyprus were paid like the employes of the Government of Greece, if we do away with many offices which are of no practical use; if a better administration were introduced in the Island, and if some encouragement were given to Agriculture, Cyprus instead of leaving a deficit, would have a yearly surplus.

We cannot admit the idea of Cyprus being merely a burden to England, without being of any use to her. The Harbour of Famagusta, a trifling expense, (trifling to England) might become, according to people who have great experience in nautical matters, larger than the Great Harbour of Valetta. Cyprus might become a place of arms, and in case the famous railway from Iskenderoon to the Persian Gulf would be executed, Cyprus would be of immense value to England for her Indian possessions. Cyprus is a good footing in the Mediterranean for England, and from Cyprus she may keep an eye on Egypt, where she has so many interests.

If Cyprus is indeed of no use to England, and it is merely a burden to her, she may easily get rid of the burden, by giving her to Greece. We shall be grateful to England for such an act of generosity. But if England finds Cyprus necessary to her, and means to keep her, she must introduce in the Island the necessary reforms, because it would be shameful to her to administer an Island of which she took possession for making a model of good administration in the East, worse than Turkey.

If we compare the rights of the people of Cyprus, to those of the people of Candia, we find them much inferior, and a comparison in

the administration of the two islands would not be favorable for Greece.

In Candia the Legislative Council consists of natives, under the presidency of the Governor General, and it is elected by the people. In Cyprus, there are only three unofficial native members, not elected by the people, but appointed by the High Commissioner; and the native members can have no chance of being useful to their country, because the official members of the Legislative Council being more numerous, are always in majority.

In Candia the Greek language, as being that of the majority of the population, has been recognized as the official language of the Island. In Cyprus a confusion of languages exists, and chiefly in the Courts of Justice. If there are people who take a great interest in Sacred History, and want to have an idea of the confusion of languages in the Tower of Babel, let them visit our Courts of Justice.

Can any one say that the Cypriots who are under a liberal and civilized Government have more rights than the Candiotas, who are under Turkey? And can any one say that our Administration may serve as model of good Administration in the East? Certainly not. But of the Legislative Council and the necessary reforms which must be introduced in the Island, we shall speak later. Suffice it to say to day, that without the necessary reforms, no progress can be made in the Island.

Before finishing our observations, we think necessary to remark that the opinion of an individual can have no great weight, and if a man says that all the officials of the Government of Cyprus are fools, it will be as great nonsense, as the one expressed by the unknown Greek Gentleman, who said that it is in the nature of the Greeks to be always discontent. We think the anonymous correspondent of "The Times" from Limassol, would have been much wiser, if he had not published such stupid opinions.

NICOSIA 11 November 1881.

VOX. POPULI.